

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204680

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీమత్స్వరూపాక్షయోగము

శ్రీ

కామేశ్వరీ శతకము

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులచే
రచింపబడినది.

పూజనకూర్పు 1,000 పురుషులు.

బందరు మినక్వాడ్రెస్ సంఘము ద్వారా రచింపబడినది.

1934.

కాపీకైయి రిశిష్టరు.]

[పు. గు. 0-4-0

కామేశ్వరీ శతకము

కా. శ్రీరామరమణాదినిర్జరశిరస్సేవ్యంబు సంసారసా
 ఖ్యారామాంకురదోహదంబు పరితాపాసారి మత్యంతశో
 భారమ్యంబు పరార్థదాయకము నీ పాదంబు మోదంబు నై
 వాగం గొల్తు నమస్కరింతు మతి సంభావించుఁ గామేశ్వరీ. 1

కా. నేంజీనియు నేరుకేనియును మన్నింపకా భవత్పాద మా
 ధాంబోనని నిశ్చయించుకొని నా తప్పొప్పులంజేసి సం
 సారాంభోనిధి ను త్తలంచుటకు నిచ్చు న్నిచ్చలుంగోరి ని
 న్నారాధింపఁగఁ బూనినాడఁ దియలేదా ? తల్ల ! కామేశ్వరీ. 2

మ. అనురాగానుగతాంగనాబితుడవై యానందికన్యక
 పనితాసాఖ్యహామ్యుచేసి మనముకా వారింపఁగాలేని నా
 నననంజీమిటికంచు నొక్కొకయవకా బిచ్చం యుకా మాననే
 రని నన్నెట్లు భరించెదో యెఱుగఁగఁ గా రా చింబ! కామేశ్వరీ. 3

మ. తఱు దేవెల్లవిరాగమందు మది సంధానించునకా మాట నీ
 కెఱుగక రానిదా ? యట్టి నాదుమఱి తేదే వొందు వ్లకల్పముకా
 నొకముకా జేయు నిమిత్తమేర్పఱచి యేమో వాంఛ్యముంగూర్చి దె
 క్కరణి న్నేను దిరింతుఁ ? దెబ్బ మది గొఖ్యంబానా ? కామేశ్వరీ. 4

మ. చనువకా లేదొక విద్యకేనియు యచ్చచ్చాలాభమేకాని నే
 నొదుగక లేదొక తేనికేనియును నోహో యంటయేకాని నే
 నచకకా లేదొక వేద్యకేనియును నా వింకొటయే కాని యి
 య్యదియే కీతిగ వెల్లకార్యములు నా కఁగఁగాక గామేశ్వరీ. 5

మ. ధనమార్జించితి నిచ్చితిఁ యశము నందంగంటి భోగములం దనివిఁ జెందితిఁ ద్వత్కటాక్షమున విద్వాంసుండనై మించితిఁ జననీ ! యెందుఁ గొఱంత నాకు లవ లేశంబైననుక లేదు నీ చన వున్నప్పు డొకంట రిక్తుఁ డగునే సంసారి ? కామేశ్వరీ. 6

మ. జననంబందుట పెద్దయాటయు గృహస్థత్వము గైకొంట నం దనులం గాంచుట పెండ్లిసేయుట యిటుల్ నానాటి కేదేనియుఁ బనియున్నట్టులె లోచు నొక్కొకపనిం బైపై విసర్జించి శాంతిని వేగం గని నిన్నుఁ గొల్పుటయె ముక్తిప్రాప్తి కామేశ్వరీ. 7

మ. ధనమార్జింపుట గాదునూ ఫలము విద్యల్ నేర్చుకొన్నందు ! కి మ్మనముక సత్కీయలందుఁ జొన్నవలె సామాన్యముగా ధర్మమే తన కృత్యంబని యెంచికోసలయు నద్దానక బరిజ్ఞానముక గొని నానాటికి నిన్నుఁ జేరవలెఁ గోర్కు ల్వడి కామేశ్వరీ. 8

శా. దేహస్వాస్థ్యముకన్న వేటొకటి ముక్తిప్రాప్తికిఁ సాధనం బూహింపంబడఁచెందు, దానికి మహాయోగుల్ త్వదీయాంఘ్రినే వాహంభావము హేతువందు రది ని న్నర్థించుచున్నాఁడ సం దేహంబేటికి ? “దేహి”యన్న పుడు శక్తీ ! తల్లి ! కామేశ్వరీ. 9

శా. ఆధివ్యాధిపరీతమైన తనకాయం బర్ధి బోషించుచుకఁ శోధింపకవలె వేదశాస్త్రములు సంశోధించి యద్దానిచే సాధింపకవలె ముక్తిమార్గ మదియుక సాధించి మోక్షార్థికిఁ బోధింపకవలె జన్మమున్న నదియే పో ! దేవి ! కామేశ్వరీ. 10

మ. ధనమున్నక సతిలేక తత్సుఖము సందర్శించినక సంతతిం గన కాభాగ్యముగల్గ వేటొకటి య క్కామ్యంబు చేకూర నిం కను నొక్కం డనిగల్గ నొక్కఁ డదియుంగల్గక మటొక్కండు లే దనుకోల్పవుదు తృప్తి యొక్కరణి లభ్యంబానా ? కామేశ్వరీ. 11

మ. జననాభావ మనుగ్రహింపు మడి నీ శక్యంబుగాదేని వై జననంబందును నాకొసంగుమెటులో సంగీతసాహిత్యముల్ పనిలేదీ యుదరంపుఁ బోషణకునై భాషాంతరంబుల్, జగ జ్జననీ ! దీనికి నింత వ్యర్థపుఁబ్రయాసంచేల ? కామేశ్వరీ. 12

మ. ఎవడేరితిని జెట్టిపుట్టు నటులే యేర్పాటగుక వాని పృ
త్తివిశేషములు, దీనికింత మదిను ద్రేకించి తానెక్కడా
వ్యవసాయం బావరింప నేమి యగుఁ? ద్వత్ప్రేక్షకుఁడా చిచ్చుమె
త్తవలె! గర్భముదాటె నెవ్వరికి సాధ్యంబాన? కామేశ్వరీ. 13

మ. ఇలువేల్చినను దాతనైనను మఱింకేమైనను నీవె నీ
బలమొక్కించుక కల్లువారలకు నైశ్వర్యము హస్తస్థితా
మలకప్రాయము, నిన్నువీడి నరులం బ్రార్థింపఁగాఁ గల్గునే
కలుముల్? శేషపుగాక దున్నలెటు దుగ్ధమిచ్చుచు? గామేశ్వరీ. 14

మ. నరనాథుల్ పలుమంది మిత్రులయియున్నం గాని తత్సన్నిధి
స్థిగవాసమొనరించునట్టి పని నాచే గాదు నీవంటి న
త్కగుణాకాణిని పెంపఁగాఁ జేటిగి విద్యాబుద్ధులన్నేర్పి నేఁ
బరులన్నిత్యము గొల్చుకొప్పునునె? యంబి! దేవి! కామేశ్వరీ. 15

మ. ఋణసాధనో వ్రణబాధలండ్రు బుధు లాయీ బంధ నాకిప్పు దా
రుణమై తారసిలెక ద్రికుద్దిగ నపగ్గుం దీతఁడెవ్వారు గా
రుణి భావత్కకటాక్షవీక్షణము లొగోపించు వేళొక్కకా
రణ మింకియ్యడ లేదిదే నిజ మపర్ణా! శ్లో! కామేశ్వరీ. 16

కా. నానంబోసినదేవుఁ డెట్టిగతివైన నీరుదాఁబోయఁదే
“యేతివృషవేగుఁగాల”మని బో నేవ్వంగనేమా? నమిం
దారుల్ మాత్రము సగ్యోతులను వెఱచింబందిన? బోటానే
దే గారాం నక్షత్రం? దృష్టికలవాఁడే రాజు కామేశ్వరీ. 17

మ. “తమపత్రుల్ స్వమలేతకములగు వదిల్చి నేర్పి పోయింబు” రం
గు మతధర్మియుఁడీయు పండితులు నీచుల్ గాద? కిరంకి ద
ర్శమునై మాఁతుల నోలందులునఁ జేయకలే? గు.వ్యాధి రూ
ణ మతీహఁ గలికాలపున్నహిమ వాగ్యంబా? కామేశ్వరీ. 18

కా. ఆచారములుపోయి వేదములయం దాసక్తి లేదాదు రు
క్షినాశుశ్యము మోచ్చె నీచులకు నాధిక్యముకావచ్చె నం
కోచంఁచెందును లే “దిహమ్ము పరి”మక గొండాటకుం బోరువా
దొగోటం గనరారు పాపమిది యేమీ? త్లో! కామేశ్వరీ. 19

మ. మను నుద్యోగులు లేరొ? వాబలు ధనమ్ముంగూర్చురో? పూర్వ వ
ర్తనలన్ మనిరె? పూనిరే? మరీనమా ధర్మమ్ము వారిట్టు, లే
మనవచ్చున్ బ్రకృత ప్రపంచగతి, పర్ణాచారముల్ మాత్రు నె
వ్వని నెవ్వండని నిశ్చయింపదగు నో వామాక్షి! కామేశ్వరీ. 20

మ. సకలమ్ముం గొటిగించుకొందు రకటా! సన్యాసులా? కారు, బొ
ట్టొకయింటేనియు ఫాలమందిడ రచేమో! ముండలా? కారు, వి
ప్రకులో త్తంసులకిట్టి పాటుగలిగెన్ బైవారిమాటేల? యెం
దుకు లోకంబిటుమాత్రు? నీకెఱుగరాదో! దేవి! కామేశ్వరీ. 21

శా. అచ్చాక్షీసులటంచు హూణుల మపాధ్యాయత్వమంచున్ మఱిన్
నెచ్చించిచ్చెడి బచ్చుటిండులకడన్ వేదాంతమంచున్ మహా
ద్యచ్చారిత్రులు పండితుల్ మెలగఁగా నయ్యెగదా! పాట్లకై
చచ్చున్ గాలమువచ్చె గౌరవము నాశంబయ్యెఁ గామేశ్వరీ. 22

మ. “ బలి పాడాయెను గర్ణఁడుం జెడియె విప్రస్వాములర్థించు కో
ర్కాల నీఁబూని, మత్రువ్వఁడెట్లునిలుచున్ బృహ్మీస్థలిన్, దాత గా
వల” దండ్రజ్ఞులుగొంద, తీందుఁ గల లాభం బింత గుర్తింప రి
క్కలికాలం బిటు కాలుచన్నయది దిక్కా, మొక్క? కామేశ్వరీ. 23

శా. నానానీచకృతుల్ పానర్చి సుతుహూణప్రక్రియాధ్యక్షుఁడౌ
వానింజేసినఁ “ బొట్టకూటికిది నేర్వంబడ ” దన్నటి వి
జ్ఞానంబించుక లేక వేదమనినన్ శాస్త్రమ్ములన్నన్ సదా
తా నిందింపఁగఁ జొచ్చు వాఁడెఱుగునేత త్త్వమ్ము? కామేశ్వరీ. 24

మ. గురువన్నన్ భయభక్తులించుకయు నేకోశమ్మునం గానరా
వరయన్ రావొకఱొన్నియేనియును మర్యాదాస్థితుల్ హూణవి
ద్య రహిన్నేర్పడి బాలురందు, భృతకోపాధ్యాయతాదోషవి
స్ఫురణంబియ్యది కాక వేఱుగలదే మూలంబు? కామేశ్వరీ. 25

మ. ధనమార్జింపదె వేశ్య? యంతకును నింద్యంబౌ నసత్యవ్రీవ
ర్తనయున్ నేవయు విప్రజాతులకు మేరా? “నశ్వవృత్త్యా కదా
చన”యంచున్ మను వాడఁడా? యిది యమాప్యంబిట్టికాలమ్మునం
దన వర్ణాశ్రమపద్ధతుల్ విడుట్టయి న్నాన్వయంబె! కామేశ్వరీ. 26

మ. ఎవడేగోతినె ద్రవ్య దాన మటి వాడేకాక “తాడెడ్డ కోఁ
తి వసంబెల్లను గాబ్బురీతిఁ” గునీతించాటె శంకించు న
ట్టి వివేకాత్ములగూఁడఁ ద్రోయుటకుఁ బాడీకోరు లత్యంతగ
హ్యవిధు లోప్పననేడు కియ్యదియు నవ్యాంబు నె? కామేశ్వరీ. 27

కా. “మాల ల్లవ్వున నుండఁగావలెనె? యామ్మయమ్ము లంఘంపరా
దే? లండక జన నేమగుక? మిడికి నిస్త్రీబట్టించిందో?” యం
చాలోచించురు పూర్వ మెప్పురును లేరా? యింతివారకక్కటా!
పాలంబోలు కొలమ్మువారలకు నీ పాళ్లెల? కామేశ్వరీ. 28

మ. మనధర్మమ్ములు తప్పు లనన్యమత ధర్మమ్ములొ ద్రవ్యమ్ము లం
చును వాపోయెడి మాట్లు లే యుధియనుకొ నే ధర్మవిదేహి పట్టుకూ
డొవరంబెట్టెడి విద్యకుం గలది యీ యుధిపము పట్టి యో
జన? తా నియ్యది వేమమానా! మఱి గొస్త్రంబింబా! కామేశ్వరీ. 29

మ. తనధర్మమ్మున కన్యధర్మ మకరుణ్ణం బెంబియో నంబు గ్గ
కొని వ ర్షించిన వ్యాకహారికులు తన గొట్టించిందో? యింటుఁ జీ
సిన యాచారము చారి నేమిటికి పింపించున? మ. నానాన మా
నని మాత్రోమ్మునఁ దాను పట్ట వొక బహువా? అట్! కామేశ్వరీ. 30

మ. వెణువారికొ సికురించి విత్తముగొనకొ బ్రే సేవణ శ్శేయముట
క్కరుల న్నిక్కము వ్యాయవారులని పల్కం దిప్పు వేవ్యగణ
స్ఫురణంబంతయు వీరియందుఁ గనవచ్చిన వీరిలు వ్యాకలుక
ధర సేస్తు న్నెడఁదీయఁ గారకులు నత్యం వెంత కామేశ్వరీ. 31

కా. ఈవే యింద్రుఁడ వీన చంద్రుఁడ పటం బెవ్వనినేని ధనా
కావేశమ్ము మెయి న్నుశించు కవు లాహా! యెంత మాన్య శ్శ్రుణో
దేవ! ఏకాక కొన్ని పద్యముల నీ శ్శేమ్ము వర్ణంపరా
దా? విత్తమ్ముకొసంకు దాక్ష్ణ్యమరి నేనా? నీనుఁ గామేశ్వరీ. 32

మ. కలవా రెందఱు? రిద్దరెంచి? అపు డిక్కంబారధూమ్మట్టి వా
ద్యులు బంగాము మెక్కి మృశ్శికఁ దదన్య శ్శ్రుక్కుదున్నారె? యి
క్కలుము డ్నిక్కమునో? పయస్సునరమో? కాయంబు వాపాయమో?
కలయే నిక్కలయో? మఱిల ధనికు ల్లర్వింకరు? కామేశ్వరీ. 33

మ. ఆరిధు ల్వచ్చిన గారణించటకుఁ బ్రోత్సబ్దమున నీ మహా
 పోతము స్సల్పటకు స్సఖిముగను గార్హస్థ్యపంచారము సం
 తతము స్సెట్టటకు స్సరాసరి సిరిన్ దల్లి! నినుం గోర ని
 చ్చితి పామతంప చాలు నెందు కధికక్రీమత్త? కామేశ్వరీ. 34

మ. తలదండులో పనిబూని బాల్యమున విద్యాబుద్ధుల స్నేర్ప లే
 కలమిన్ ద్రోగ్యముగూర్చి యిచ్చుటయులే దీ నాకు సర్వము నీ
 బలమే కాగణమై యెసంగ జననీ! పాంథింతు నీరీతిగాఁ
 గలకాలమున బోపని మృధికమున్ గాంక్షింపఁ గామేశ్వరీ. 35

కా. ఈశేశన్ మృతియేని కేవటికి రెం దేతాద్భుతమైన యీ
 కేవల్యండును గాయమందును సుతస్త్రీ బంధుశేహదులం
 దేవా దేనియు నాన నేయు టది తప్పే యొక్కచోఁ జేసినన్
 భావంపస్సో “నెంత సత్య” మనచుం జ్యూరుఁ గామేశ్వరీ. 36

మ. తమ ప్రాయమునఁ బూర్వితో కవులు చిత్తభ్రాంతిచే స్త్రీసమా
 గమముఁగూర్చి గించు నాటకములుం గావ్యములుం జూచి బా
 ల్యము నట్లో నడచించి యావనము రా నా సౌఖ్యమందు న్యునిం
 గి మనం కిప్పు డిసీ యటంచును కర్రకింకెంజఁ గామేశ్వరీ. 37

మ. అనమానింపక కల్పనాకచులపై నాన న్నిసాించు నె
 మ్మనముం ద్రిప్పఁగలేక దుర్విషయము న్నిన్నించుచు న్నాధు న
 జ్జనసాంగత్యము వీడినట్టి పరమాజ్ఞాని న్నను న్నధిక
 త్తనకుం గార్చిన నీ కృపాగన మపాగం బంబ! కామేశ్వరీ. 38

మ. మఱి నూహింప నతీ సుతాది గత సంకంపము సర్వము క
 స్మితీ పాపాగల పోషణాగమకదా! లెక్కింపఁ గారాని దు
 మ్మనసలం దేవీ యొనర్చు టకటకటా! యీ బంపమే యీజగ
 ద్ధీనకిం గావణశేళి వటొక్క గతి నీచే గావణ కామేశ్వరీ. 39

మ. ఏక కంఠేని నిజము గాని పనితాయోగంపు సౌఖ్యము సృ
 ష్టికే మాలమ్మని న్నగ్గయించుటఁగదా నెట్టాటు వాటిదై నీ
 వొకకింకేయ వటొక్క ట యె నిదిదే మో హ్యమంతాపు సం
 చకటా! దెట్టిమహాత్ములుం కెదురు రన్యాయలు కామేశ్వరీ. 40

- కా. జ్ఞానం బిందుక లేని కన్నియలతోఁ దైవల్యముం కెంది ప్ర
హ్లాదందం దిదియంచు. నెంచు బుధులన్నా ! యెంత మూఢాత్ము లెం
లే నింద్యమ్మని నోటఁబల్కుచును దేని న్విడఁగాలేరు వి
జ్ఞానుల్ దానిఁడలంచిన న్బొడము నాశ్చర్యంబు కామేశ్వరీ. 41
- మ. గృహశ్యం గానియు చేసి చేసి గృహిణీ శ్చిం గారముం జేసి చే
సి హృదింతుఁడప్రతిబింబితమ్ములను నిస్సీమంపుఁ గోపకాల్ గృహ
బహుళత్వమ్మునుబొందఁ దిన్మయతఁ సంభావించలేఁ దన్ను, మీ
యిహమే కాశ్యతమంచు నెంచు కుజనుం చెంచేనిఁ గామేశ్వరీ. 42
- మ. ఎవ కెమన్న మఁతేమికాని మదిలో నేఁజ్జు లూహించు నీ
యవనిన్ ప్రీయనవేణుకా దిదియో మాయాశుంక మ్మనవి కే
రు పకుల్ గాఢ ! యగ్రార్థము స్త్రీమయుగా మీఁసించి దన్మిచ్చ దాం
బువిధి వ్నర్తిలు నేర్చుగన్మోవదల న్మోక్షార్థ కామేశ్వరీ. 43
- కా. ఎన్నో సంస్కరు లెందో తరుణు లెన్నే శయ్య నెన్నో గృహ
నెన్నో దేశము లెన్నియో వసిబుడై యామాయకామమ్ము నాఁ
గన్ను ల్లానదు ముంకలుంగ దిదియం గా లేదు కాలగమయం
బు న్నిదో దయగల్గు నంతకుఁగదా మోహమ్ము? కామేశ్వరీ. 44
- కా. ఏయేకాశ్యములంగుం దిన్మయఁడనై యేనుంటి నో మున్ను, నా
కాయాకాశ్యములెల్ల నిప్పుటిక మోయప్రక్రయం జేంచు ని
మాయం దాఁటుటకు స్త్రీమూర్తులకు సామర్థ్యమ్ము నేదన్న నో
బాయాపుత్రహిణార్థలో నోయలకుఁ శక్యం దని? కామేశ్వరీ. 45
- మ. ఒకమాట వ్నచియించు మత్సుకృతవేదా గాని నేనెట్టి దు
ష్టకృతికా మగ్నతచెంది యుండినను మీఁసం ద్రవణ్ణుచిమ్ము త
క్కక భక్తి స్ఫురదీయపాదయుగళం గల్పించె నీభక్తి మీ
న్నక పోనేర్చునె? ముక్తి వాకివదలు వ్నంచేని? కామేశ్వరీ. 46
- మ. వ్యసనమ్ము ల్పదివేలుగల్గినను గామాసక్తికా లూచ్యుత
ద్రవసంపక్తులు దేహాదేహములకే రాగిల్ల దన్నప్పు డొం
దు సారన్నేర్చునె వారిచిత్తముల? నేను వ్యారిలో నిల్ల న
గ్రహశాస్త్రమ్మువహించి నిన్ను మజనం గా లేదు కామేశ్వరీ. 47

మ. మన మీ దుర్వ్యసనముల న్నటిగి ధర్మంబెల్ల లంఘించి యీ
 జననము న్నృథనేయుచుంటి మని పశ్చాత్తాపముం జెందకన్లు
 న్నును దుర్వృత్తి యొకింత కాలము ననుం గాఠించెఁ బ్రారబ్ధక
 ర్మనిదేశం బనివార్య మన్నచలు కామ్నయమ్ము కామేశ్వరీ.. 48

కా. కష్టంచేని సుఖంబులేనియునుభోగమేని రోగమ్ములే
 నిష్టంచేని యనిష్టమేని మఱి యింకేదేనిఁ బాగొబ్బని
 ర్షిష్టంబై సమకూరు నన్న నిగమాదేశమ్ము తప్పించఁగా
 సుప్తించేదెడి బ్రహ్మకేనియుఁ దరంచే ? తెల్పు కామేశ్వరీ. 49

కా. పాగొబ్బమ్మున నచ్చు సంపదలు నాపత్తుల్, తదంతర్గతుల్
 ధరుల్ గా రొకధంగి నీయుభయమున్ దీర్చ న్నమర్థత్వమె
 వ్యాకల్ గాఠుల్ వారె ధరులు బుగ్గల్యాలె కవుల్యాలె య
 వ్యాక ముత్తులు వారె నీవు మఱియవ్యాకరీ ! కామేశ్వరీ. 50

కా. అఱా! లేదని యేడ్చు నున్నదని యత్యానందముంకొంది నా
 కుం బాల్కమ్ముననుండి యీసరణిచేకూరె న్ననత్పాప
 ద్మంబు చిట్టడగాఁ దలంతు నితరుల్ క్షణమ్ములే కా గటం
 చుం బాటించుఁ ద్వివైకృతిట్లు కనవచ్చు న్నార ? కామేశ్వరీ. 51

మ. భవనంబిటికెఁ గల్పింపఁడుగి భవదంశిన్ముత్త మనాత్మదే
 భవనంబైన మఱిమి ! కూర్మమును మర్సిన్ముత్త న్నరణామ్మువై
 కొనలేదే సుఖమునీ యశమ్ము నశివారీం ? దింతకన్మున నిద
 న్నన మోంపవిట కింబ ! నీదయ నమస్తం బ్రేమ గామేశ్వరీ. 52

మ. పరమంబున మోంపించు బ్రహ్మయనమిల్ పర్వనస్యదించు న్నిశా
 కనయించునీ డుల్కలెన్ జనలు శంకరీ నేయుడో నీమిత్స్వ
 త్పదనీ లోకకృతినే నెఱంగ రిని మన దం గాతేదానుండు శం
 కరులు న్నిక్కమెఱింగి రా మతిమె నేంకొంటిఁ గామేశ్వరీ. 53

కా. పాలెమ్ములనుఁ గుంకుమన్మిపి విద్యత్తై కపత్యాధక
 త్యాలంబమ్ములు నీదుపాదిములు చిత్రంభోజ మందన్మండే
 నీ లోలంబయి నిల్చువాని కిఁక నెండెనన్ కయంబు వాఁ
 దెలోకమ్మున వేగ నేదియగు ? పల్వద్మంతు కామేశ్వరీ. 54

మ. శతశేఖరవధానిఁ జేయవో? పతస్సారస్యముం గూర్చవో?
 “వ్రతలే రీతని”కన్ను పేరిడవో? ద్రవ్యం బీయవో? రాజుల
 న్నతులం జేయవో? యెన్ని యేర్లకుల వానందంబు గల్పింపవో?
 గతిసేవ. యను వారికేమి కొడవో కామాక్షి? కామేశ్వరీ. 55

కా. విద్వేషార్పిత మంచు నిక్కడరహో! వేదమ్ములుకా శాస్త్రముల
 హద్దుల పద్దులు గల్గియున్నవియె! యేలా నేర్వఁగా వచ్చు? నీ
 షడ్దార్థ్యం బది యేమిచేయఁ గలుగుకా? సత్యవ్రతు శ్శున్నబల
 మొద్దుకా దిద్దితి తత్సము ల్లరె! యీ లోకానఁ గామేశ్వరీ. 56

మ. ధనికుండెన్నఁడు? రిప్తుండెన్నఁడు? భవత్కారుణ్య తచ్చూన్యతర
 పానరించు న్నటే వానివీనిఁగ నరుకా భూవాయకు న్నతుల
 త్తును వేగం బరిహుర్చి వ్యాయ మెదయందుం జేర్చి వాఁడా నుద
 ర్శను రిక్తు న్నదభక్తు రాజుగ నొనర్చక లేదె? కామేశ్వరీ. 57

మ. మనయొక్కర్యములెంత? యెంత మన? మహ్మాంధాతకన్నకా యయా
 తిన్వహోత్తంసుని కన్న మెల్లిననె నెత్తిన గొర్తెత్తవంగమ్ము! లి
 చ్చినదిం దిన్నదిఁ దక్క వమ్ముని మదిం జింతింపఁగాలేని దు
 ర్ధనులుకా రాజులె? వారిఁజూచు కవియుకా ధన్యుండె? కామేశ్వరీ. 58

మ. మనకన్ను ల్లనుచుండ నెందఱుజను ల్మనైన్నె? కానున్న వా
 రును నింకెదిటా? యంచుఁ దెల్పిమెయి ధరుల్ సంస్కృతిన్ లోన న
 మ్మనివారయ్యును లైకి నమ్మినగతి న్మన్నింతు రవ్వారి వ
 త్తిన మవ్వారిక గోచరం పితరదుష్పాప్రపమ్ము కామేశ్వరీ. 59

కా. లక్షైచ్చెదఁ గోట్లు తెచ్చెద నిరులో రక్షింతు క్షింతు న
 ధ్యక్షత్వమ్మువహింతు నంచు నిలులుబాలో నేయునె. కాని తా
 యక్షేపంపగునే! యథోచితముగా వావేళ కావేళయే
 కుక్షింబేల్పెడి నీదుర్భక్తులకుఁ జిక్కులైవు కామేశ్వరీ. 60

మ. అనఁద్యుంగిక నాధుఁ డొక్కఁ; డొక్కఁడో హాస్యాస్పదంబైన కా
 మినికి న్నాధుఁడు; వేలొకం దీరువురిం ప్రేమించుఁ దుల్యమ్ముగా
 మన మేతాదృశమంచుఁ దల్పుటయు సామాన్యంబె? యద్దాని తృ
 ప్తి నిగూఢింపఁ దరంచె? యయ్యది యిటు ల్పడించుఁ గామేశ్వరీ 61

కా. కట్టు నేడ యొకండు వేటొకరుండుం గట్టుకొగ్గుసాం బన్యండుం
 గట్టుంజన్నకుటిర మింకొకండు పొకం గాఁపురమ్ముండు వాఁ
 డెట్టు లోమ్రదముగాంచు వీరు నవి యట్లేకాంతు రీకోర్కులన్
 గుట్టుట్టులు నేయునట్టి మదికెగ్గో ? సిగ్గో ? కామేశ్వరీ. 62

మ. తన విత్తమ్మని యన్యవిత్తమని యాత్మన్ గొంక సుంకింపఁ గాఁ
 బనికే దిన్నియు స్వీకరింపనగు, నెప్పట్లం బయత్నమ్ముచే
 సిన మాడు స్థిరతమ్ము, గర్భమున నచ్చెంబోయె నన్నట్టు లుం
 డనగుకొ, గల్గునె స్వీయమం నొకటి యొన్నం డేనిఁ గామేశ్వరీ. 63

మ. తనబన్నించినవేళఁ దన్నికొఁసనో తాఁబోవున వేళ్లఁ గ్క
 కొనునో గొంటికఁగాని దట్టివెయు మఱునో స్వీయమంచుం దలం
 చిననే నొప్పను; గర్భ మొక్కటియగున్ స్వీయమ్ము, వచ్చుం జనుం
 చిననో నయ్యది, తచ్చరిత్ర మతిచిత్రం బంబ ! కామేశ్వరీ. 64

కా. సంతానమ్మున ముక్తి చేకుఱుటయే సత్యస్మయేనిం దడ
 స్వాంతమ్ము ల్పకునక్షి కీటములు మోక్షమ్ముందునె నిక్కమి
 క్కాంతి క్కాంతులు గొడ్డువాండ్రనుటయుం గల్గుం దిటస్థింపవీ
 చిలి క్కాని కటంబు నిక్కమకదా ! శిరదేవి కామేశ్వరీ. 65

మ. ధనిమం దిచ్చ యొకప్పుఁ గామినులపైఁ దాత్పర్య మొక్కప్పుకే
 నానినానిమ్మున నొక్కవేళఁ బాదేశావాసమం చొక్కవే
 లను వైరాగ్యమునం చొకప్పుఁ దొకవేళం దానికెఱ్ఱిన్నమం
 దును పట్టంచుమనమ్ము గట్టు ననుం దండు న్ముక్తిఁ గామేశ్వరీ. 66

మ. తననిల్లిమ్మును గట్టువాఁడు పనిమంచిన్నెమ్ముఁ గా దానికే
 తనస్వాంత్యము లేనినోఁ దినయునిం ది త్స్వేచ్ఛఁ గాఁదించి యా
 తని సెన్మగ్గవ కాఁగమ్ముగఁ బరిస్థానమ్ము తానందునే !
 ఘనునో ఛానులతోఁగి గామి నిచి యజ్ఞానంబు కామేశ్వరీ. 67

కా. భార్యాశ్రుణులయందు రక్తియును ద్రివ్యంబందు వాసక్తియే
 యామ్యు శ్చెంపదు! చెంచుమాత్రమున నేమయె ? స్వవమ్ముండు నై
 శ్వర్యం బస్థి మాత్మజాతు లను గీ. జన్మం బనిత్యం బన
 చ్చగ్యో త్యాజ్యము లన్న ఛాని గను ని స్థానమ్ము కామేశ్వరీ. 68

కా. ఎంతే ద్రవ్యము దేశము క్రింది యేదే రీతి నాల్పించి భూ-
కాంత శ్రీ వహియింపఁ బో నొకట నిక్కంజక్కఁ గూర్చున్నచో
నింతిం దిడ్డల నన్నవస్త్రములకై హింసింపఁగఁ బోనుగా-
స్వాంతం బెండుల కింకనేనిఁ గుదియింపక రాను? కామేశ్వరీ. 69

మ. మన మీపాటికి శాంతము స్వల్పమి మంబా! సర్వ భోగములుం
గనినాఁడ న్నగమాయె నాయువును, సంస్కారుల్ “క సోపష్టి” నా
విసమే! పై సగమైన బ్రహ్మము వినా విశ్వము సర్వ మృసి
త్తను చచ్చి గమనింపని మృధకము నాబ్జింపఁ గామేశ్వరీ. 70

మ. ధనమందు స్థలదొక్క చి క్కదిగొనక రాత్వోమే శనిచో
జననాధు ల్మలీ యెందఱునుగా కవీ శ వ్యామూలో గొల్పుదున్!
బనియే మొక్కనిలోడ నొక్కనికి నీ పొట్టిబ్బమే కాక కోఁ
తని గొండెక్కినదాని నయ్యది తృటిం దింపింపఁ గామేశ్వరీ. 71

మ. ఎచ శేమన్న మక్షేమి? నిన్ను మదిలో నెవ్వఁడు లా నమ్ము వాఁ
డు విశేషమృగు సౌఖ్యముం బహుయువాఁడు న్నవ్యుఁడు స్వయ్యుఁడుక
గవియుం గాఁగలఁ దాపప బోయి నీకామలమున వ్యానిఁ గ
ర్మింక గర్భనచోఁ దొలంగు ననిభంగిం బంబ! కామేశ్వరీ. 72

కా. తాను నీవును దిక్కటంచు మది సంభాషించు దీ కాని య
వ్యాను నీవును గప్తమిట్టినయెడ వ్యానింపఁగాలేరు నీ
వో, రాఁవోయెడి వానిలోడ నబ యేకోటి హరింతు నీ
వే రాజిల్లుము నాకు దిక్కగుదు, నిన్నే గొల్పఁ గామేశ్వరీ. 73

కా. మవే ప్రోచిదావవే నపుడు నన్నే వారు రక్షించి? గా
యా వాఁడఁగరాని వ్యాధయ బుణం దన్నేని పై చిత్తు, లుక
పై వాఁడాయము వ్రాల నన్నటిఁ ద్రుటి వ్యానించి నీకేగతిం
పఁ దిమ్మి టటండ మాన బుడవే? శ్రీదేవి, కామేశ్వరీ. 74

మ. మనజుల్ గొల్వఁగనేల యస్యలమ? “నమాతుః పరాదేవతా”
యను వాక్యమున మాతృశబ్దమున కి వ్యాధము గామేశ్వరీ
జననీరూపమున న్నదా సులభజై తాసింప నిమ్మక భజం
చినఁ జేకూరవే భుక్తిముక్తుల యశక్తి కందుఁ గామేశ్వరీ. 75

కా. గాయత్ర్యర్థము నిన్నుఁ దెల్పుటయె నిక్కమేనిఁ దన్ముంఠ్రమే
 ధ్యేయంబేని సమస్త విపులకు, నీ తేజం బమేయంబయే
 నాయుత్సృబల పుష్టి కీర్తు లిహమం దాపేని ముక్త్యాప్తి తా
 మై యీ నన్ను పరింపవే! యనుచు ధైర్యం బంబ! కామేశ్వరీ. 76

కా. ఇంద్రం దెవ్వఁడు? చంద్రుఁ దెవ్వఁ? డనిలుం దెవ్వఁడు? కంజోద్భవో
 కేంద్రోక ప్రియము ల్మతెవ్వరు? భవానీ! త్వన్మహాలేశ మీ
 యిందుగ్రిం గిందుగ్రినిఁ బెంచుఁ దుగ్రించు నఖిలం బీవే భవత్స్యక్తమే
 నిం ద్రోలోక్య మక క్తమై పాలుపలు నిక్కంబు కామేశ్వరీ. 77

కా. ఏవేళ న్మఱి యేఱలమ్మునను నేయే కీతి గానున్నదో
 యావేళ న్మఱి యేఱలమ్మునను నాయా కీతియై తీరు, నూ
 ర్యావిర్భావముఁ బొద్దుగ్రుంకుటయు దృష్టాంతమ్ము లిప్పట్ల నీ
 భావం బింత యెఱుంగ ధైర్యము మదిం బాటిల్లుఁ గామేశ్వరీ. 78

మ. బలమిచ్చుకొ యశమిచ్చు సంపదలేడు స్థంబంచు గుంబంచు దు
 ర్బలలం జీయు బలాఘ్నలం బొనరుచుం బాలించుఁ దేలించు నీ
 కళ యేతాద్భుతమంచు నిక్కమెఱుగఁగా శక్తిఁ దెవ్వఁడు లో
 ములు పనోగిసుల నట్టి సంగతుల నాకోశింతుగ్రి కామేశ్వరీ. 79

కా. సంసారం బతిహేయమం దెఱిఁగియుం బాలించుకో నేర మా
 శంసాపాత్రముగాని యీ జగమునం బాపల్యమా హేచ్చు ప్ర
 ధ్వంసాభావము పొగిగభావ మనుచుం దిర్కించు శాస్త్రమ్ము నీ
 హింపి న్మామప నేర పయ్యది మనంబే నేర్పుఁ గామేశ్వరీ. 80

కా. ఎన్నేఁదచ్చితిఁ జిగునింక మఱి యెన్నేవస్తువు ల్వనిలోఁ
 గొన్నింటిం దివి గొన్ని డాతుననుచుం గొండాడుకొ కాని తాఁ
 గన్ను ల్మా సెడివంతలో నొకటియుం గిప్పట్ల నీ నీటిపై
 చిన్నలో నమ్ముటకన్నఁ బండితునకుం జేబున్న? కామేశ్వరీ. 81

మ. తనతెల్వకొ ధనవాంఛనే జదులచెంతం బూదె పన్నీటి పో
 క్కిని వమ్ముం బొనరించుకన్న వినియోగింపం దిగు న్విద్యలో
 నని నా పమ్మతి, యెంత రాజయినఁ దా నాపై నొకండుండు వి
 ద్య నఖండత్యము త్వత్కృపావశత నంపివ్వచ్చుఁ గామేశ్వరీ. 82

మ. నిను నే నమ్మినదాని కీ యిహమున క్షేర్పుం గరావత్తయెక
 ధనముక భోగము రాజపూజ్యత కవిత్వమ్ము న్యోమ్ముక సుఖం
 బును సంపూర్తిగ నిచ్చుచు నిరతముం బోషించు చున్నా వి క
 స్వనిఁ గొల్వం బనియేమి యిక్కరణి నెన్వం డిచ్చు! కామేశ్వరీ. 63

మ. ధనికుండైనను రిప్తిండైన గడు లుభిత్వమ్మునక మించు దు
 ర్ధినుండైనక నృపమాతురై డే నరిగినం దాత్మత్వపర్యాప్తుండై
 వివయంబొప్పగ నూలులాలుడిడి బల్విత్యాసయిం గాఢు నీ
 యనిమిల్లంబగు నేర్పిగాక యిది వాదా శక్తి? కామేశ్వరీ. 64

మ. ఇలువేల్పించును నిన్ను గొల్చుటయ కా దీ శకులకమ్ములక
 గలవేల్పెవ్వరు నీకుఁదిక్క? జననీ! కళ్యాణమున గోరియో
 కలుము ల్గోరియొ సాఖ్యముం బడయఁగాఁ గాంక్షించియో నిన్ను ని
 చ్చలు నేవించెద నందుకే నగు గటాక్షమ్మున్నఁ గామేశ్వరీ. 65

శా. నానాసాలవిశాలమై మఱియు నానాకల్పవృక్షాన్వితై
 నానారత్న మయాచలాకలితమై నానామణిప్రాప్త్యమ
 నానాశక్తికమై సుధాలసదుడిన్వల్లభైయమై యొప్పు న్ని
 పానంబొచ్చెడి నీకుమొక్కెడి ననుం బాఠింపు కామేశ్వరీ. 66

మ. కలవైనం గనఁజేయు మొక్కపరి వేడక న్మండ్రులు ల్గొల్వ ము
 క్తులు గానమ్ములు నేయఁ దక్కుఁగల శక్తి లేవనే ల్పట్టు నె
 చెల్లులై నేనయివర్ప మధ్యగతమా చింతామణిం గొల్వలో
 చులఁ చేరొలగముండు నీచెలువముం బ్రార్థింతుఁ గామేశ్వరీ. 67

మ. ఋతురాజు ల్వసించుచోలు సకలశ్రేయమ్ములం గూర్చు మం
 త్రతతు ల్పొచ్చెడితావు సర్కులలు వేదమ్ము ల్పరాగాములుక
 స్మృతులుం గాయము దాల్చియుండు నెడ లోక్తేశ్వరుం దాత్మ నీ
 పతి నీతో నెలుగొండు దీవి మది సంభావించుఁ గామేశ్వరీ. 68

శా. శ్రీలై య్యెడలక ద్రిమూర్తు వదలం తెల్వొందు దీ వచ్చు దా
 వాలం జెయ్యది ముక్తి, కర్ది లయముం ప్రాపించి దేవట్ల, నె
 చ్చొ లక్ష్యదులు నచ్చెలులో కలుములం బోడించు నెద్దాని నే
 రాలాపించినమాత్రో ద్వీపమది వర్ణ్యంబాని? కామేశ్వరీ. 69

మ. పరశామమ్మన భుక్తి యన్యసతితో భాషించు బర్రరక్తి య
 క్కటకుం గాని పుసక్తి వేటొకనికిం గంపించు ధీశక్తి నీ
 చరణముల్లనలేని భక్తియును నిస్సారము లీయైవెటి
 స్మలుగన్నీకుము మన్రసం దిదియ నెఁ బ్రార్థింతుఁ గామేశ్వరీ. 90

కా. అబా! నాదు ప్రమాణపూర్తిగ నొకండాఁలంపు వాక్రుత్తు నీ
 చందో బస్మము నెత్తుఁగాక గడుఁడుచ్చంలైన దుగ్వృత్తియం
 దుం బూర్ణుండగుఁగాక నెమ్మనమునందుక భక్తిమై నీదు నే
 ం బాటించెడి వాని కెల్ల జగము వ్యశ్యంబు కామేశ్వరీ. 91

కా. ఏనాడో భవదాట్ల యాక్షణమ నేసినట్లము న్విడి త్వ
 ధ్యైవై కాత్ముడొస్త చరించుటకు సిద్ధ మ్మిత నిక్కంబు నే
 నే నా నాశము గుఱుంఁగుదును గాని భ్రాంతియుం గల్గునే
 మో నీ విందుకమున్న తెల్పవలెఁ నామృతే! కామేశ్వరీ. 92

కా. ఆమాపిచ్చిలనన్నిటికొ స్వయము గా వాణ్ణింపఁగాఁచు నీ
 నే యంచుం బుఁగుఁలంచు ప్రయోగరు లోకీవ్యం గురుం గా నహా
 ధ్యాయుం గా నల తిచ్చిని న్నోపి తాస్త్రప్రక్రియకొ స్వల్పమే
 నాయాపిచ్చు పినాగ నిచ్చిన నిరుక ధానించుఁ గామేశ్వరీ. 93

కా. నేనేకవృత్తులుం గ నన్నను కవాస! మక్రవిత్స ప్రసా
 గానూ నాశుక తోఁధానకృతి క త్యాశ్చిన్యపంబులై
 యా నేర్పబగదంబయే యిడ నటంచెల్లం నెవున రాజ సం
 ధి నెప్పటి కచియింతు రియ్యల యపార్థంబానె? కామేశ్వరీ. 94

కా. ఈనాడెంబులేను నెత్కివులు? పాదబాహు మత్స్నెర్ల గో
 లో నెత్తేని వికల్పకల్పవల నాలోచించు ట్లంబంబం బ
 వ్యాపకముల నన్నిట న్నను నిశాంతానందం గానింప గం
 బ! నాశక్తియన వ్యసించ యిది? నిశాంత కామేశ్వరీ. 95

మ. ఎకలమ్మకొ నమకొచ్చి దేపి మొకడే సామాన్యముం కీపి తే
 మి నెతిఁబో? నకలామయమ్ములును నెమ్మి న్నన్ను నేఁచు ని
 ట్టి కలంకంబడబాప యెప్పటికివచ్చే నెవు నశ్శేష్ట్రం గొం
 దిక వాఁ కాదిగఁ బ్రోచుచుంటు నునచుంటిం జచ్చి కామేశ్వరీ. 98

మ. తృణముకా వజ్రముగాగఁగఁ బంది నొక నందింగా నెమర్చింపు నీ
 నలుమాత్రంబు గటాక్షముంచి యొక మాటాలోకనం జీవనం
 గణుతింపంగ వశముగాని బలముం గార్కవ్య మానోగ్యముకా
 డ్రిణులు లేయుదు నామెయి న్నిలువరావా? డెని! కావ్యసౌఖ్యం. 97

కా. పార్థిబులమున భోగ్యమన్న విధ ని పోవున్న మాబోంట్లకుం
 గారా దియ్యది వారితాస్యమును బొందవచ్చు నెవ్వరి, ని
 వ్నారాధించినవానికే కలము నే నానింది నీ నెనున్నది
 భారం బెంచక దివి ని మ్మిదియె నెన్నం దిమ్మఁ గావ్యసౌఖ్యం. 98

కా. యాద్యాయోగముచేసి వెంటిప నా నీదేని భోగంబు నీ
 నచ్చో నెక్కము మాపఁజేసెదవు కిం దీలును నామన్నునో
 నిచ్చు నై న్నా న్మరింపనేరఁ దని, బో నీదేని చిలేమా మానీ
 రచ్చు న్నిన్నా న్మరింపనో నోడువు మ్మః పో? కావ్యసౌఖ్యం. 99

మ. కరుణ న్ని పుతి పోనె మున్ను నా వారా, ందేమునొ క్కన్ను నా
 తురునిం బ్రోచి తిడియ సామ్యమును బొందుంబాక నీ వేకర్క, యం
 బనా! యీవారన నెందుల మికో నీ ధంబంబ వయ్యుం దురు
 ధమా వ్యాధ్య పరింబు నీ కిది యా వ్యాధ్యంబున? కావ్యసౌఖ్యం. 100

మ. పడినెంబో తలనొప్పయో య్నో ము నాప పో మికి పా మి నీ
 నడికాలమునఁ గృచ్చనాపకపు మున్నెక్కంబునో నీ నా
 కడకుం బోవెతి దివి వే న్నలఁచిన గంబు మి నేపాంబు, నీ
 యదుగునో నెక్కొచ్చి దివి పారి కిక్కఁ గావ్యసౌఖ్యం! కావ్యసౌఖ్యం. 101

కా. పున్నెం బెన్నఁదు చేసి వేనెలుగఁ, న్నెక్కొక్క వానా పాపం
 పన్నుంబం బెనాపకులదను బశ పోయంబ దుష్టుంబ నా
 పన్నుంబకా కిరణంటి నాడియ నా భోగ్యంబు నీ చిక్క మా
 పన్నాల్లి పునాపకాయిత కృపాపాంబ! కావ్యసౌఖ్యం. 102

మ. “పదరా పా పదరా” యటంచు మెడనై బాళంబులం బట్టి గం
 బుదు రా కాలుని భృశ్యు లంచు మదిలో భోంకింతుయనో లేక నీ
 పదధక్తి న్వికనాడి పుండవలు పాపం బెన్న నార్చింది నీ
 పదరాతీవము లాగ్యించితిని సంబాధింపు కావ్యసౌఖ్యం. 103

కా. బాల్యంబెల్లను గ్రోడచే నరుగుఁ బో! భామారతిప్రక్రియా
 లౌల్యద్రోకముచేత యావనము నేలం గూలు; సంతప్తమా
 మాల్యంబో యన నొప్పు వార్ధకము దా మాయంగదా చింతలక
 శల్యంబుల్ మిగులున్ ద్వదీయ పదవికా సాధింపఁ గామేశ్వరీ. 104

మ. తపముం జేయఁగలేదు, దానములు నేఁ దధ్యంబుగాఁ జేయలే
 దెపుడుం, బెద్దలువల్కు చట్టముల యం దిచ్చుం జరింపంగలే
 దిపు డేలాగుననో భవచ్ఛరితమం దిష్టంబు గల్గెన్ మదికా
 నెపముల్ మూలకుఁ ద్రోచి పోవుమి నను న్నిచాత్ముఁ గామేశ్వరీ. 105

మ. జననీగర్భములోనఁ గొన్నిదినముల్ సాధుత్వముం జెందియుం
 టినో లేదో వివరింప రా, దవల నా తీవు ల్లఱింపంగ నీ
 మను శక్యంబని యెంచబో ననిన, నాకుం జక్కఁగా నీకడన్
 మనవింకేయఁగ నెట్లు శక్యమగు ? నన్మన్నింపు కామేశ్వరీ. 106

కా. శ్రీరంజిల్లాడి పద్యముల్ శతకమై చెన్నొంప నీమీద నే
 నారంభించిన దాది ని స్తుడుగు నాయా కోర్కెలం గొన్ని ముకా
 దీరం దీరుచునుండెఁ దీరఁగల వీ తీ గ్కొంత నూచ్యార్థం
 గూనె న్వచ్చెడి దాని మాచన లెఱుంగుంగాదె ? కామేశ్వరీ. 107

౫ ద్య

ఇతి శ్రీ ... తిరుపతి వేంకటేశ్వరులచే రచింపఁబడిన
 కామేశ్వరీ శతకము సంపూర్ణము.

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	13	సాధ	సాధ
7	8	చుకు	చుఁగు

